

گفت و گو با سرهنگ محمد سطوطی

● جناب سرهنگ اسم کوچک شما چیست؟

□ محمد

● اصلیت شما کجایی هست؟

□ من در نائین متولد شدم، زادگاه مرحوم مؤتمن‌الملک، مشیرالدوله، همچنین مرحوم میرزا نائینی.

● مثل اینکه جد خاندان پیرنیا در همان نائین یک مقبره‌ای از او موجود است؟

□ هست به نام مصلی، هنوز هم آثار باستانی باید باشد، چون این زمان فتحعلی‌شاه بوده.

● ظاهراً یکی از مشاوران محمدشاه و حاج میرزا آغا‌سی بوده.

□ نه، او هم درویش بوده حاج میزای آغا‌سی ولی اسم جد اینها حاج محمدعلی پیرزاده است یکی از پیرها هم در همین شاه عبدالعظیم، در شهر روی کارخانه سیمانی هست چشم‌علی، یک مقبره‌ای دارند، مقبره پیرزاده، خدا رحمت کند آیت مؤتمن‌الملک هم از اینها بود مشیرالدوله ....

● مشیرالدوله و معاضدالسلطنه را هم شما حتماً دیده‌اید، ایشان هم از همین خانواده بود.

□ بله، آن موقع که من بچه بودم شاید من زیاد در دانشگاه نبودم، فقط دوره دانشکده افسری را دیدم، خوب دانشگاه رسته هم دیدم و شاید دوره‌هایی را هم دیده‌ام، در اصل، ولی آنچه که یاد گرفتم و می‌دانم از دو دانشمند بود، یکی شریعت سنگلاجی، یکی سید‌محمد طالقانی. سید‌محمد طالقانی.

● شما در بازرسی شاهنشاهی هم بودید؟

بله در بازرسی شاهنشاهی هم بودم.

● چه سالی؟

سال ۱۳۵۰

● زمان فرودست آمدید؟

نه فرودست سال ۵۲ آمد.

● یزدان پناه بود؟

سال ۵۰ وارد بازرسی شدم، یک عدد از دارایی، از ادارات اورده بودند، مرتکب خندهایی شده بودند رفته بودند و رشوه گرفته، این یزدان پناه، نمی‌دانم شما با او آشنایی داشتید یا نه؟ خیلی مرد بزرگی بود، مرد، دانشگاه ندیده بود، ان زمان در قراچخانه قدیم بود اما مرد فهمیده و با سوادی بود خیلی شخصی بزرگ گواری بود، او من را از روی پروندهام به آنجا برد که غیر از یکی دو تا سوابق، کی استخدام شده و کی فلان، همین، چیز دیگری نبود، مرا برد به آنجا، سال ۵۰، ۵۱، ۵۲ هم با ایشان بودم، می‌رفتیم مأموریتها، دزدهایی پیدا می‌کردیم، از دوستان در حدود ۴۰ تا قاضی داشتیم، آخر جوان نمی‌توانست این نوع کارها را انجام دهد جوان ولو لیسانس باشد، دکتر باشد، به درد بازرسی نمی‌خورد، بازرس باید یک کسی باشد که سابقه مدیریت داشته باشد، مسن بودند، مثلًاً دیبا بود. یکی حاج سید جوادی بود، اشرف احمدی بود، بعد پورکریمی آمد، مهرعلی بود، عرض می‌شود خدمتمن آقای توسلی بود قاضی بود.

● احسانی از وزارت دارایی بود؟

بله، احسانی مال با وزارت دارایی مربوط بود، یکی دیگر شعاعی بود. از این اشخاصی بودند، فقط از همه‌شان بی‌سوتاً تر شاید من بودم،

● آقای مسعود سالور هم در دارایی بود.

بله مسعود هم بود. اینها مردمان خوبی بودند در سال ۱۳۵۱ پشت میز کارش در بانک سپه مرد.

عضو هیأت مدیره بانک سپه بود انجا سر خدمت مُد بعد فرودست آمد، فرودست که آمد او اطلاع داشت یکی از اینکه در اختیارش گذاشته‌اند از ارتش، خوب

او همه کاره ساواک بود.

● رئیس دفتر ویژه بود؟

□ بله بود، اسمها را داده بود به ساواک بررسی کند کی چه کاره است در ضمن ساواک صورتی به او داده بود که یکی مرا گرفته بود، یکی سرلشکر فر بود را.

● سرتیپ دکتر شایان فر بود، یکی دیگر دندان پزشک بود بنام دیالمه، گفته بود که اینها مصدقی هستند.

● سرتیپ غضنفری هم بود.

□ او ملی نبود، از آن شاه پرستهای خیلی خیلی متعصب بود.

● همان که رئیس دفتر رزم آرا بود؟

□ بله، همان. ولی او آدم مرتبی نبود خدا بیامرزش.

● کاتوزیان بود، سرلشکر کاظم.

□ دو تا کاتوزیان بودند، یکی کاظم بود، یکی هم باقر، سپهبد بود و این معاون وزارت جنگ بود در ضمن بازری هم می آمده و همکاری می کرد.

● آن سفاتور رضا جعفری هم یک مدتها آمد.

□ سناطور جعفری هم بود.

● کی گزارش کرده بود که اینها مصدقی هستند؟

□ بله، اینها اشتباه آورده، یزدان پناه مراقبت نکرده، اینها مصدقی هستند اجازه بفرمائید اینها را بیرون کنیم، خود من زیر ان گزارش که داده بود، دیدم، توی کشویش پیدا کردم. عرض به خدمتان به شاه گفته بود یا نوشته بود این مصدقیها، مردمان درستی هستند و برای بازری مساعد هستند. بعد از انقلاب من شدم رئیس بازری شاهنشاهی. شدم سرپرست بازری شاهنشاهی، این از دستخط و امضاهای مهندس بازرگان است.

● جناب سرهنگ شما کی تشریف آوردیم تهران؟ فرمودید نائین بوددید. تا چه سالی نائین بودید؟

● تا سال ۱۳۰۸ نائین بودم.